ולרבי יוחנן דאמר אפילו מסר לו שלהבת פטור כולי -

And according to ר"י who maintains that even if he gave over a torch to him he is פטור, etc.

Overview

ובשור קשור ובור מכוסה יכול להעמידו –

could have established the ברייתא by a שור קשור and a בור מכוסה. The reason for the difference between שור ובור and - שלהבת -

ומשום דחרש עביד לנתוקי ולנתורי כמו שאמר לריש לקיש

Is because the אור הרש tends to untie and uncover the שור ובור, but not to set fire with the 3 אלהבת, precisely the way the גמרא explained ר"ל. According to

 2 It would seem that תוספות maintains (in the קשיא) that just as by a גחלת it is the view of אד"ר that the יש"ו will not be מלבה (ignite) the ר"י maintains that the חש"ו maintains that the מלבה will not ignite anything with the פטור (alternately; see following footnote # 3); that is why the owner is

ובור is עביד לנתוקי עביד איזיל while by אש it is מעמיא. See previous תוספות ד"ה שור מעמיא.

³ The facts seem to be that the owner had the "ש watch over a שלהבת that was in the owner's רשות. If the would have left it alone no damage would have happened. [In fact it would have eventually become extinguished.] It was only because the שלהבת and ignited something; that the fire spread to the neighbor's שור ובור Therefore the owner should be פטור. However by לנתוקי ולנתורי, therefore the owner is לנתוקי ולנתורי, similar to the explanation according to לנתוקי ולנתורי.

מוספות answers:

-ויש לומר דמשמע ליה דטעמא דרבי יוחנן דפטר משום שהקטן שומרו And one can say; that it seems to the גמרא that the reason that ר"י exempts the owner when he gave over a חש"ו to a "שלהבת, is because the קטן guards the שלהבת. 4 Not only -

- אדרבה עושה שמירה היזק אלא אדרבה עושה שמירה האין הקטן עושה היזק אלא אדרבה עושה שמירה ספר do no damage, but rather on the contrary the קטן provides protection that the שלהבת should not damage. Without the שלהבת, however the שלהבת אטון מותר ובור מגולה 5 . שור מותר ובור מגולה 5

תוספות explains that according to this interpretation an additional difficulty will be clarified:

השתא ניחא דלא תיקשי לרבי יוחנן דמוקי לה בשור מותר ובור מגולה – And now that we assume that the חש"ו add ממירה, a difficulty will be resolved; that we cannot ask, according to ר"י who establishes the ברייתא by a אור מותר ובור מגולה which are prone to damage -

אמאי נקט שמסרו לחרש שוטה וקטן והא בלא מסרו נמי חייב – אמאי נקט שמסרו לחרש שוטה וקטן והא בלא שמסרו לחרש שוטה וקטן והא בלא שפרייתא why does the ברייתא for even if he did not deliver it to a שור מותר ובור he would also be liable since it is a שור מותר ובור ! The answer is –

דנקט מסרו לרבותא אף על פי שעשה שמירה קצת – הש"ו as a novelty; that even though the חש"ו

provided a partial שמירה, nevertheless he is הייב.

ובהאי סברא פליג אריש לקיש:

And it is in this reasoning that ר"ל argues with ר"ל. For ה"ל maintains that the חש"ו decrease the חש"ו ממירה, therefore even if he gave a חש"ו to a שור קשור ובור מכוסה, the

⁴ The reason for this assumption is because it is highly unlikely that a שלהבת (which is extremely prone to damage) should be intrinsically considered בחקת שימור (as a בחקת). It must be that the reason the owner is פטור is because the חש"ו provide שמירה for the שלהבת. Otherwise if there were no חש"ו the owner would be שימור the owner would be שור מותר ובור מגולה since it is not בחזקת שימור. Therefore the חייב, where it is also not חייב.

⁵ According to "ד the "ש" provide no שמירה at all. Therefore we must assume that if באש) the owner is פטור that is because it is considered בחזקת שמור intrinsically. Therefore the מכוסה that is because it is considered בחזקת שמור intrinsically. Therefore the מכוסה, which is also intrinsically בחזקת שמור However "ד maintains that the reason why (even) שלהבת he is on account of the שמירה of the שמירה is not aware the שמירה is not maintains that the reason why is not intrinsically. Therefore the מנותר ובור מגולה is on account of the שלהבת (which is not intrinsically) is a שלהבת be כוותה.

owner is חייב (and [certainly] if he gave over a שלהבת he will be הייב. However ר"י maintains that if he gave over (even) a שלהבת he is פטור.

Summary

The reasoning behind the dispute between ר"י ור"ל is that ר"י maintains that a ממירה add somewhat to the שמירה while ר"ל maintains that the ממירה (generally) diminish the שמירה.

Thinking it over

- 1. תוספות asks; since a שלהבת לר"י is like a גחלת לר"ל, why does the גמרא, why does the אחספות גחלת לר"ל. Seemingly תוספות could have asked since a שלהבת לר"י is like a גחלת לר"ל, then what is the s'מרא question on ר"י (more than on ר"י און ד"ל דוי will apply to ר"ל as well (regardless whether it is מותר 8 !
- 2. How did תוספות understand the status of the שלהבת (and the relationship between the שלהבת and the שלהבת, and how did he understand it in the תירוץ? What caused this change?
- 3. In the previous תוספות (concerning ר"ל) the הרש was specified as the one who will untie the 'שור (שור וכו') תוספות (concerning ר"י) it is the who is specified as the one who guards the שלהבת. Is there any significance to this?

_

⁶ Seemingly the same would apply if he gave over a שור קשור ובור מכוסה שור קשור ובור מכוסה הש"; since basically it is בחזקת שימור and the חש" merely add to its אמרא but do not diminish it. ⁷ The אמרא subsequently explains the difference, that by a שלהבת it cannot do damage (if the "שר merely neglect to watch) unless the חש" actually take the שלהבת and do the igniting themselves (אבתא דחרש קא); however by a שור מותר ובור מגולה are negligent in their watching, the שור ובור מגולה שור ובור מאולה חי' ר"נ אות שלה בד"ה ובביאור See however חי' בביאור הוספות לא ברי פון לא ברי הזיקה שור ובור is שור ובור is שור ובור המיש בשם לי ישעי' wwi באריכות ובש"מ בשם ר' ישעי'.

⁸ See מהרש"א.